

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ

120th CENTURY STUDIOS

ΑΓΑΘΗ CHRISTIE

ΕΝΑ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΗ ΠΟΥΑΡΟ

ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΣΤΗ ΒΕΝΕΤΙΑ

Επανεκδοση του ΠΑΡΤΙ ΓΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Μυστήριο στη Βενετία**
ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: *Hallowe'en Party*
Από τις Εκδόσεις *HarperCollinsPublishers*, Λονδίνο 2015
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Agatha Christie
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ρόζα Τραϊκόγλου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Γιώργος Γιαννούσης
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Τζίνα Γεωργίου
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Κατερίνα Σταματοπούλου

© Agatha Christie Limited, 1969. All rights reserved.
AGATHA CHRISTIE, POIROT, the Agatha Christie Signature and the
AC Monogram Logo are registered trade marks of Agatha Christie Limited in the UK
and elsewhere. All rights reserved.

© Εξωφύλλου: *HarperCollinsPublishers* Ltd.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2022

Πρώτη έκδοση: Εκδόσεις Λυχνάρι, με τον τίτλο «Το πάρτι»

Δεύτερη έκδοση: Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, Δεκέμβριος 2022, με τον τίτλο «Πάρτι για
δολοφόνους»

Τρίτη έκδοση: Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, Σεπτέμβριος 2023

ISBN 978-618-01-5371-2

*Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλ-
λεργούνται για την παραγωγή χαρτίου.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιη-
θεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του
εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοαντίτυπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός,
μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει
εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Από το 1979

Έδρα:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Publishers since 1979

Head Office:

121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore:

13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800

e-mail: info@psychogios.gr

psychogios.gr

AGATHA
CHRISTIE

ΜΥΣΤΗΡΙΟ
ΣΤΗ
ΒΕΝΕΤΙΑ

Μετάφραση: Ρόζα Τραϊκόγλου

Πρόλογος: Μάικλ Γκριν

ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Η μυστηριώδης υπόθεση στο Στάιλς	Σιωπηλός μάρτυρας	Νέμεση
Πέντε μικρά γουρουνάκια	Έγκλημα στον Νείλο	Οι τελευταίες υποθέσεις της Μις Μαρπλ
Φόνοι με αλφαβητική σειρά	Έγκλημα κάτω από τον ήλιο	Εγκλήματα στην καρδιά του χειμώνα
Έγκλημα στο Οριάν Εξπρές	Μυστήριο στην Καραϊβική	Εγκλήματα στην καρδιά του καλοκαιριού
Ο Πουαρό ερευνά	Η ξεχασμένη δολοφονία	Εγκλήματα στην καρδιά του φθινοπώρου
Φόνος στο πρεσβυτήριο	Ο φόνος είναι εύκολος	Έλα, πες μου πώς ζεις Μετά την κηδεία
Το πτώμα στη βιβλιοθήκη	Η εξαφάνιση της γηραιάς κυρίας	Ραντεβού με τον θάνατο
Και δεν έμεινε κανένας	Ο Ωχρός Ίππος	Καφές σκέτος
Δέκα ύποπτοι για φόνο	Το μυστήριο του Σίταφορντ	Θλιμμένο κυπαρίσσι
Μια αυτοβιογραφία	Ο θάνατος του λόρδου	Άγνωστος προορισμός
Έγκλημα στο γκολφ	Έτζουερ	Μικρές ιστορίες μυστηρίου
Η δολοφονία του Ρόιτσερ Άκροϊντ	Με ανοιχτά χαρτιά	Αφρώδες κυάνιο
Οι Μεγάλοι Τέσσερις	Η περιπέτεια της χριστουγεννιάτικης πουτίγκας	Ο ιστός της αράχνης
Θανάσιμος κίνδυνος	Το τρένο των 16:50	Πάρτι για δολοφόνους
Οι πρώτες υποθέσεις του Πουαρό	Τα δεκατρία προβλήματα	Ραντεβού στη Βαγδάτη
Η φαρμακερή πένα	Συνέταιροι στο έγκλημα	Το Χόλλοου
Πρόσκληση σε φόνο	Ατέλειωτη νύχτα	Φόνος στον αριθμό 14 και άλλες ιστορίες
Ο μυστικός αντίπαλος	Επιβάτης για Φρανκφούρτη	Όσο διαρκεί το φως και άλλες ιστορίες
Η δοκιμασία της αθωότητας	Ο άντρας με το καφέ κοστούμι	Το Σκυλί του Θανάτου και άλλες ιστορίες
Το μυστικό του Τσίμνεϊς	Προς το μηδέν	Ο απροσδόκητος επισκέπτης
Φόνος στη Μεσοποταμία	Γάτα ανάμεσα σε περιστέρια	Μάρτυρας κατηγορίας και άλλες ιστορίες
Το μυστήριο του Μπλε Τρένου	Ο γρίφος του παπουτσιού με την αγκράφα	Αστέρι πάνω από τη Βηθλεέμ
Τα Χριστούγεννα του Ηρακλή Πουαρό	Στην πλημμυρίδα της ζωής	Το τρίτο κορίτσι
Τραγωδία σε τρεις πράξεις	Τα ρολόγια	Αυλαία. Η τελευταία υπόθεση του Πουαρό
Οι άθλοι του Ηρακλή	Ξενοδοχείο Μπέρτραμ	Θανάσιμος έρωτας
Σίκαλη στην τσέπη	Το τέχνασμα με τον καθρέφτη	Η τελευταία σεάνς
Ο καθρέφτης ράγισε	Η Πύλη του Πεπρωμένου	
Ν ή Μ;	Ο θάνατος έβαλε τελεία	
Το μυστήριο των εφτά ρολογιών	Ο μυστηριώδης κύριος Κουίν	
Γιατί δε φώναξαν την Έβανς;	Ο Πάρκερ Πάιν ερευνά	
Το μυστήριο του Λίστερντειλ	Θάνατος στα σύννεφα	

Στον Π. Γκ. Γούντχαουζ,

τα βιβλία και οι ιστορίες του οποίου
φώτισαν τη ζωή μου για πολλά χρόνια.
Επίσης, ως ευγνωμοσύνη που είχε την ευγένεια
να μου πει πως απόλαυσε τα δικά μου βιβλία.

Πρόλογος

Πρέπει να το εξομολογηθώ: Έχω κάνει έναν φόνο.

Ίσως να είναι μια δικαιολογημένη ανθρωποκτονία. Σίγουρα, όμως, υπάρχει ένα πτώμα στο πάτωμα. Κι αυτό το πτώμα θυμίζει πολύ το βιβλίο που κρατάτε.

Είχα κίνητρο. Είχα ευκαιρία. Μέχρι και άδεια είχα. Βέβαια, αυτό δεν αλλάζει το γεγονός ότι συνέβη κάτι εγκληματικό ή κάτι αξιέπαινο. Οι φανατικοί και πολυάριθμοι φαν της Άγκαθα Κρίστι θα είναι αμείλικτοι και θα έχουν δίκιο. Προκειμένου να γράψω ένα σενάριο, άλλαξα σκοπίμως και με ιδιαίτερη προθυμία την πλοκή ενός αγαπημένου μυθιστορήματος της Άγκαθα Κρίστι. Και το έκανα για προσωπικό όφελος.

Αφήστε με να σας εξηγήσω.

Όταν σου αναθέτουν την κινηματογραφική διασκευή των μοναδικών μυθιστορημάτων της Άγκαθα Κρίστι με κεντρικό χαρακτήρα τον Πουαρό, απολαμβάνεις και πολλά προνόμια. Ένα από αυτά είναι ότι, αν το ζητήσεις ευγενικά, θα σου στείλουν όλα τα βιβλία. Κι εγώ το ζήτησα ευγενικά.

Έφτασαν από τον εκδότη μέσα σε ένα μεγάλο κουτί και, τώρα, σε ένα ράφι της βιβλιοθήκης μου, υπάρχει μια όμορφη σειρά με κάμποσους τόμους μυθιστορημάτων και διηγημάτων. Ολόκληρη η συλλογή του Πουαρό. Κάθε φορά που κολλάω σε κάποιο σημείο, ή ακόμα συχνότερα, κάθε φορά που προσπαθώ να βρω τι να κόψω, τα χαζεύω και παρηγορούμαι.

Και κάποια στιγμή, συνέβη κάτι περίεργο. Το Πάρτι για δολοφόνους

άρχισε να με κοιτά κι αυτό. Ήταν σαν να μου έκλεινε το μάτι! Το τράβηξα από το ράφι, το διάβασα και το απόλαυσα. Όμως, ακόμα και όταν οι σελίδες κυλούσαν η μία μετά την άλλη, είχα την αίσθηση ότι, έτσι όπως ήταν γραμμένο, δεν είχε πιθανότητες να γίνει ταινία. Κι αυτό δε συνιστά κριτική για την ποιότητα του βιβλίου. Συχνά είναι δύσκολο να γίνουν ριζικές αλλαγές σε μυθιστορήματα εξαιρετικής ποιότητας. Οι απαιτούμενες προδιαγραφές μιας ταινίας σε έκταση, δομή και αμεσότητα είναι τελείως διαφορετικές. Ωστόσο, το βιβλίο παρέμεινε μαζί μου.

Αυτό συνέβη το φθινόπωρο του 2019, λίγο πριν πάω στο Λονδίνο για τα γυρίσματα της ταινίας Έγκλημα στον Νείλο. Ήταν η δεύτερη κινηματογραφική διασκευή έργου της Άγκαθα Κρίστι στην οποία είχα την τύχη να συμμετέχω, σε συνεργασία με την εταιρεία παραγωγής 20th Century Studios. Τη σκηνοθεσία της ταινίας υπέγραφε ο Κένεθ Μπράνα, ο οποίος και πρωταγωνιστούσε στον ρόλο του αγαπημένου Βέλγου ντετέκτιβ Ηρακλή Πουαρό. Τόσο το Έγκλημα στον Νείλο όσο και το Έγκλημα στο Οριάν Εξπρές, του 2017, ήταν πιστές προσαρμογές ενός εξαιρετικού πρωτογενούς υλικού. Οι ταινίες αυτές μου έδειξαν ότι βασική μου αποστολή στη δημιουργία του σεναρίου ήταν να δουλέψω πάνω στους χαρακτήρες και στις σκηνές. Από πλευράς πλοκής, με βοήθησε πολύ ο κανόνας «μην προσπαθήσεις να παρεκκλίνεις από την Κρίστι». Κανείς δε διαφώνησε.

Μερικές εβδομάδες αργότερα, όμως, περπατώντας πάνω κάτω στον ναό του Καρνάκ κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων της ταινίας Έγκλημα στον Νείλο, και ενώ σκεφτόμουν πόσο τυχεροί θα ήμασταν αν κάναμε και τρίτη ταινία και, αν τα καταφέραμε, ποια θα ήταν η επόμενη ιστορία του Πουαρό που θα διαλέγαμε, εξακολουθούσα να νιώθω αυτό το επίμονο κοίταγμα. Αναρωτιόμουν πώς μια κινηματογραφική απεικόνιση ενός τρομακτικού πάρτι για το Χάλοουιν θα επέτρεπε στον Πουαρό να έρθει αντιμέτωπος με νέους δαίμονες. Ίσως ακόμα και με φαντάσματα.

Έπρεπε, λοιπόν, να κατασκευάσω έναν φόνο.

Στο Πάρτι για δολοφόνους, ένα παιδικό πάρτι πηγαίνει τρομακτικά στραβά. Και αυτό δύσκολα θα ήταν σπόιλερ για να πεις ότι κάποιος πε-

θαίνει. Εξομολογούμαι ότι έκλεψα αυτό το ιδιοφυές, ευρηματικό στοιχείο –έναν φόνο σε ένα πάρτι για το Χάλοουιν– και σκότωσα.

Η τρίτη ταινία μας, με τίτλο Μυστήριο στη Βενετία, είναι αποτέλεσμα των εγκλημάτων μου. Η συνθήκη, το σκηνικό και οι χαρακτήρες αποκτούν δευτερεύοντα ρόλο. Στα χέρια του σκηνοθέτη, Κένεθ Μπράνα, και μέσα από τις ερμηνείες του ίδιου, ως ηθοποιού, αλλά και του καστ του, το σενάριο εξελίχθηκε σε κάτι εντυπωσιακό και περίεργο και ισοπεδωτικό. Σε κάτι νέο!

Ωστόσο, δεν απομακρυνόμαστε από το Πάρτι για δολοφόνους. Το μυθιστόρημα παραμένει απολαυστικό, όπως όφειλε. Γιατί μόνο απολαυστικό μπορεί να είναι.

Σύμφωνα με τις σημειώσεις της, η Άγκαθα Κρίστι ξεκίνησε να το γράφει την 1η Ιανουαρίου του 1969, χωρίς να χάσει ούτε μέρα μετά το απαραίτητο διάλειμμα των χριστουγεννιάτικων διακοπών. (Αυτό δεν είναι αρκετό, δεδομένου του εργασιακού ήθους της Άγκαθα Κρίστι. Στα εβδομήντα οκτώ της χρόνια, έπειτα από σχεδόν έξι δεκαετίες ως συγγραφέας, είχε «ρίξει τους ρυθμούς της» και είχε περιοριστεί σε ένα βιβλίο τη χρονιά, εκτός από κάποιο ποίημα, κάποια παράσταση ή κάποιο διήγημα που κρατούσε για έκπληξη. Από την άλλη έχουμε και το 1934, την πιο δημιουργική της χρονιά, κατά την οποία έγραψε το Έγκλημα στο Οριάν Εξπρές, τη συλλογή διηγημάτων Το μυστήριο του Λίστερντεϊλ, το Γιατί δε φώναξαν την Έβανς;, το Ο Πάρκερ Πάιν ερευνά και, με το όνομα Μέρι Γουέστμακοτ, το Ημιτελής Πορτρέτο.) Δήλωσε ότι το προσχέδιό της ολοκληρώθηκε στις 7 Ιουλίου. Έπειτα από μια εξάμηνη προσπάθεια, πρώτα σε ντικταφόν κι έπειτα με μολύβι σε προσχέδια της δακτυλογράφου της, κ. Τζόλι, κράτησε στα χέρια της αυτό το βιβλίο, όπως ακριβώς το κρατάτε τώρα κι εσείς. Για πολλούς από τους φαν της αυτό το βιβλίο είναι ένα από τα αγαπημένα, αν όχι το αγαπημένο. Και δικαίως.

Τους αρχάριους μπορεί και να τους σοκάρει. Η επιλογή του θύματος είναι ιδιαίτερα ψυχρή και ο τρόπος με τον οποίο περιπλέκονται τα πράγματα καθώς προχωρά η έρευνα του Πουαρό αποδεικνύεται πολύ σκληρός. Είναι, επίσης, αισθητή η γενικότερη ανησυχία για τις

πρόσφατες μεταβολές στη Βρετανία, μέχρι και τα θυελλώδη τέλη της δεκαετίας του '60 (ενόσω ο ίδιος ο Πουαρό έχει καταφέρει – παραδόξως – να παραμείνει στην ίδια ηλικία). Οι χαρακτήρες αντιμετωπίζουν με ανησυχία και εγκαρτέρηση τις μοντέρνες, φιλελεύθερες ιδέες σχετικά με τη νομοθεσία που αφορά το σεξ. Όχι, τα πράγματα δεν είναι όπως ήταν κάποτε.

Αυτό που μένει το ίδιο είναι ότι, για ακόμη μια φορά, ο Πουαρό πρέπει να τρέξει σε μια μικρή, βαρετή πόλη, το Γούντλι Κόμον, για να διαλευκάνει έναν φόνο. (Οποιοσδήποτε, αν έμενε μόνος για πέντε λεπτά σε μια μικρή, βαρετή πόλη, μάλλον θα κατέληγε να πεθάνει. Αν ποτέ βρεθείς να διαβάζεις ένα αστυνομικό μυθιστόρημα που διαδραματίζεται σε μια μικρή, βαρετή πόλη, πάρε αμέσως ένα λεωφορείο και πήγαινε σε μια απάισια, μεγάλη πόλη. Εκεί υπάρχει ασφάλεια.)

Η Βοήθεια έρχεται μαζί με ευχαρίστες, γκεστ εμφανίσεις. Η Άγκαθα Κρίστι επαναφέρει δύο χαρακτήρες που μας είναι οικείοι: τον υπαστυνόμο Σπενς, από το βιβλίο Ο φόνος της κυρίας ΜακΓκίντι, άλλον έναν παλιό γνώριμο, ηλικιωμένο και συνταξιούχο, που σε κάνει να τον υποτιμήσεις ακριβώς επειδή είναι ηλικιωμένος και συνταξιούχος, καθώς επίσης και την Αριάδνη Όλιβερ, την σεϊκίνητη συγγραφέα και φίλη απ' τα παλιά του Πουαρό – αλλά και του αναγνώστη –, που πάντα θα τον πάρει τηλέφωνο όταν εμφανιστεί το πτώμα. Ακολουθούν συνεντεύξεις, μήλα, ανεξιχνίαστα εγκλήματα, κωδικοί κληρονομίας, κήποι, εκβιασμοί, τσάι και λουκάνικο... Όλα τα καλά!

Βέβαια, δεν εμφανίζονται όλα αυτά στην ταινία μας. Ελπίζω να μας το συγχωρέσετε αυτό.

Οι πραγματικοί φαν της Κρίστι δε θα είναι ιδιαίτερα επιεικείς μαζί μας, και γι' αυτό τους αγαπώ! Οι φαν της Άγκαθα Κρίστι την αγαπούν με πάθος. Και έχουν σύστημα. Δε διαβάζουν απλώς ξανά και ξανά· διαβάζουν ξανά και ξανά τα ίδια αντίτυπα, στην ίδια θέση, πίνοντας το ίδιο τσάι από την ίδια ραγισμένη κούπα. Τα βιβλία της προσφέρουν μια ιδιαίτερη ασφάλεια, οπότε οποιαδήποτε παρέκκλιση από την ύπαρξή τους εμπειρία δεν είναι καλοδεχούμενη.

Είναι εύκολο να καταλάβει κάποιος το γιατί. Όταν διαβάζεις ένα βι-

βλίο, δημιουργείς μια εικόνα στο μυαλό σου. Βλέπεις τα μαλλιά του ήρωα να ανεμίζουν με έναν συγκεκριμένο τρόπο. Το μαντίλι του έχει την αγαπημένη μπλε απόχρωση που είχαν οι παλιές κουρτίνες του δωματίου σου. Ακούσια τοποθετείς την κάμερα σε μια συγκεκριμένη γωνία του δωματίου, στο ύψος των ματιών. Κατά κάποιο τρόπο, έχεις ήδη δει μια κινηματογραφική εκδοχή του καθώς το διαβάζεις. Οπότε, όταν κάθεται και βλέπεις μια ταινία βασισμένη στο βιβλίο που έχεις προηγουμένως διαβάσει, μια ταινία με άλλα μαλλιά και άλλο χρώμα φουλάρι και άλλη οπτική γωνία, αναπόφευκτα και ασυνείδητα θα κάνεις τη σύγκριση ανάμεσα στην πρώτη και τη δεύτερη εκδοχή.

Ιδανικά, γρήγορα θα γίνει η εκκευρία. Όταν, όμως, αγαπάς ένα βιβλίο, και όταν αγαπάς και τον συγγραφέα του και του οφείλεις τόσο πολλά, είναι δύσκολο να μην κάνεις διακρίσεις. Πονάει όταν αφήνεις κάτι να φύγει.

Το μόνο που έχω να πω προς υπεράσπισή μου είναι ότι καταλαβαίνω. Πραγματικά. Χρωστάω πάρα πολλά στην Άγκαθα Κρίστι. Κι αγαπάω και αυτό το βιβλίο. Ανοίγω μια σελίδα, διαβάζω την ιστορία και αναρωπιέμαι αν αξίζω την όποια επιείκεια.

Μένει να το διαβάσετε και να το διαπιστώσετε μόνοι σας.

Μάικλ Γκριν
JetBlue 458, Μπέρπανκ-Νέα Υόρκη
2 Απριλίου 2023

Τα κυριότερα πρόσωπα του έργου

Ηρακλής Πουαρό

Διάσημος Βέλγος ντετέκτιβ. Καλείται από την Αριάδνη Όλιβερ να βοηθήσει στην εξιχνίαση ενός φόνου κατά τη διάρκεια ενός παιδικού πάρτι για το Χάλοουιν.

Αριάδνη Όλιβερ

Συγγραφέας αστυνομικών ιστοριών, φίλη του Πουαρό και συμμετέχουσα στο πάρτι. Η κυρία Όλιβερ λατρεύει τα μήλα, σπεύδει να καταλήξει σε συμπεράσματα (άλλοτε σωστά και άλλοτε λανθασμένα), πιστεύει ακράδαντα πως η Σκότλαντ Γιαρντ θα έπρεπε να διευθύνεται από γυναίκα και έχει εμφανιστεί σε συνολικά έξι ιστορίες της Κρίστι.

Επιθεωρητής Τίμοθι Ράγκλαν

Επικεφαλής των ερευνών για τη διαλεύκανση του φόνου.

Άλφρεντ Ρίτμοντ

Αστυνομικός διευθυντής της κομητείας.

Δόκτωρ Φέργκιουσον

Ο γιατρός της περιοχής, συνδράμει το έργο της αστυνομίας.

Τζόις Ρέινολτς

Δεκατριών χρονών, συμμετέχει στο πάρτι για το Χάλοουιν. Δηλώνει πως κάποτε ήταν μάρτυρας σε φόνο. Σύμφωνα με τους κατοίκους της περιοχής, είναι «γεννημένη ψεύτρα».

Λουίζ Λιουέλιν-Σμάιθ

Εύπορη χήρα, πέθανε δύο χρόνια πριν από την αρχή αυτής της ιστορίας.

Όλγκα Σεμίνοφ

Εσωτερική βοηθός της κυρίας Λιουέλιν-Σμάιθ, με καταγωγή μάλλον από την Ερζεγοβίνη. Εξαφανίστηκε μετά το άνοιγμα της διαθήκης της εργοδότριάς της.

Λέσλι Φεριέ

Βοηθός σε δικηγορικό γραφείο, έχει κατηγορηθεί στο παρελθόν για πλαστογραφία, δολοφονήθηκε με μαχαίρι, ίσως από ζηλοτυπία, καθότι μέγας γυναικάς.

Λίοπολντ Ρέινολτς

Μικρότερος αδελφός της Τζόις, ξύπνιος, κρυφακούει τα μυστικά των άλλων και εκβιάζει όταν χρειάζεται.

Ρουίνα Ντρέικ

Ανιψιά της κυρίας Λιουέλιν-Σμάιθ, χήρα. Έχει οργανώσει το πάρτι για το Χάλοουιν.

Μιράντα Μπάτλερ

Δώδεκα χρονών, δεν πήγε στο πάρτι επειδή ήταν άρρωστη. Είναι η καλύτερη φίλη της Τζόις, με την οποία είναι συμμαθήτριες.

Τζούντιθ Μπάτλερ

Φίλη της κυρίας Όλιβερ, μητέρα της Μιράντα.

Μάικλ Γκάρφιλντ

Αρχιτέκτονας εξωτερικών χώρων, εξαιρετικά όμορφος και γοητευτικός, γοητευμένος και ο ίδιος από τον εαυτό του, ονειρεύεται να δημιουργήσει τον υπέρτατο κήπο σε κάποιο ελληνικό νησί.

Δεσποινίς Έμλιν

Διευθύντρια του τοπικού σχολείου.

Υπαστυνόμος Σπενς

Συνταξιούχος αστυνομικός, φίλος του Πουαρό, μένει στην περιοχή με την αδελφή του, την Έλσπεθ Μακέι.

Η κυρία Αριάδνη Όλιβερ είχε ακολουθήσει τη φίλη της, την Τζούντιθ Μπάτλερ, που τη φιλοξενούσε, θέλοντας να βοηθήσει στις ετοιμασίες για ένα παιδικό πάρτι που θα γινόταν εκείνο το απόγευμα.

Προς το παρόν, η κατάσταση ήταν χαοτική. Γυναίκες γεμάτες ζωντάνια μπαινόβγαιναν είτε για να μετακινήσουν καρέκλες, τραπέζακια και βάζα με λουλούδια είτε για να μεταφέρουν αγκαλιές από κίτρινες κολοκύθες, τις οποίες τοποθετούσαν σε στρατηγικά επιλεγμένα σημεία.

Θα ήταν ένα πάρτι για το Χάλοουιν και οι καλεσμένοι είχαν ηλικίες που κυμαίνονταν από δέκα έως δεκαεπτά ετών.

Η κυρία Όλιβερ απομακρύνθηκε από το πλήθος, στηρίχτηκε σε έναν άδειο τοίχο και πήρε στα χέρια της μια μεγάλη κίτρινη κολοκύθα, παρατηρώντας τη με προσοχή. «Την τελευταία φορά που είδα μια τέτοια κολοκύθα», είπε, παραμερίζοντας μια γκρίζα τούφα από το πλατύ μέτωπό της, «βρισκόμουν στην Αμερική. Εκατοντάδες από δαύτες, σκορπισμένες σε ολόκληρο το σπίτι. Ποτέ στη ζωή μου δεν είχα δει τόσες κολοκύθες συγκεντρωμένες σε ένα σημείο. Για να πω την αλήθεια», πρόσθεσε σκεπτική, «ποτέ δεν κατάφερα να ξεχωρίσω μια κολοκύθα από ένα φλασκί... τη νεροκολοκύθα, που λέμε. Αυτή εδώ τι είναι;»

«Συγγνώμη, καλή μου», είπε η κυρία Μπάτλερ, πατώντας κατά λάθος το πόδι της φίλης της.

Η κυρία Όλιβερ κόλλησε κυριολεκτικά πάνω στον τοίχο.

«Εγώ φταίω», είπε. «Μπερδεύομαι στα πόδια σας και σας δυσκολεύω. Πραγματικά, όμως, ήταν ένα καταπληκτικό θέαμα, τόσες κολοκύθες μαζεμένες... ή νεροκολοκύθες, αν και δεν έχει τόση σημασία τι ήταν. Βρίσκονταν παντού: στα μαγαζιά, στα σπίτια, άλλες κρεμασμένες στη σειρά, άλλες κούφιες, με κεριά ή με φωτάκια στο εσωτερικό τους. Πολύ ενδιαφέρον, πραγματικά. Όμως δεν ήταν για το Χάλοουιν, ήταν για την Ημέρα των Ευχαριστιών. Πλέον έχω συνδέσει στον νου μου τις κολοκύθες με το Χάλοουιν στα τέλη του Οκτώβρη. Η Ημέρα των Ευχαριστιών πέφτει πολύ αργότερα, έτσι δεν είναι; Την τρίτη εβδομάδα του Νοέμβρη, αν δεν απατώμαι. Εν πάση περιπτώσει, στα μέρη μας το Χάλοουιν είναι σίγουρα στις τριάντα μία του Οκτώβρη, σωστά; Πρώτα έρχεται το Χάλοουιν κι ύστερα τι ακολουθεί; Το Σάββατο των Ψυχών; Στο Παρίσι ο κόσμος πηγαίνει στα νεκροταφεία και αφήνει λουλούδια στα μνήματα. Και μη νομίζεις πως είναι καμιά μελαγχολική γιορτή. Πηγαίνουν ακόμη και τα παιδιά και το διασκεδάζουν. Πρώτα περνούν από τις αγορές που πουλούν λουλούδια, κι αγοράζουν πολλά, όμορφα μπουκέτα. Το Παρίσι έχει τις ομορφότερες αγορές στον κόσμο».

Κάθε λίγο και λιγάκι όλο και κάποια από τις γυναίκες που πηγαινόερχονταν με φούρια τύχαινε να πέσει πάνω στην κυρία Όλιβερ, όμως δεν της έδινε σημασία. Όλες ήταν αφοσιωμένες σε αυτό που έκαναν.

Οι περισσότερες ήταν μπτέρες, όμως υπήρχαν και κάνα δυο άξιες και αποτελεσματικές γεροντοκόρες. Υπήρχαν επίσης κάμποσοι έφηβοι που ήθελαν να φανούν χρήσιμοι, αγόρια δεκάξι δεκαεφτά χρονών, που σκαρφάλωναν σε σκάλες ή σε καρέκλες για να κρεμάσουν στολίδια, κολοκύθες ή γυάλινες σφαίρες, από αυτές που κάποτε κρεμούσαν στα παράθυρα για να κρατούν μακριά τις μάγισσες και τα κακά πνεύματα. Παρέες κοριτσιών από έντεκα έως δεκαπέντε χρονών τριγύριζαν εδώ κι εκεί χασκογελώντας.

«Και μετά το Ψυχοσάββατο και τα νεκροταφεία», συνέχισε η κυ-

ρία Όλιβερ, καθώς βολευόταν στο μπράτσο ενός καναπέ, «έχουμε τη γιορτή των Αγίων Πάντων. Καλά τα λέω;»

Κανείς δεν απάντησε σε αυτή την ερώτηση. Η κυρία Ντρέικ, μια καλοκάμωτη, μεσόκοπη γυναίκα που οργάνωνε το πάρτι, έκανε μια δήλωση.

«Παρόλο που αυτό το πάρτι γίνεται για το Χάλοουιν, δεν το ονομάζω έτσι. Το ονομάζω Πάρτι των Έντεκα Συν, επειδή σε αυτή την ηλικιακή ομάδα απευθύνεται. Κυρίως παιδιά που πρόκειται να αφήσουν το Ελμς και να φοιτήσουν σε άλλα σχολεία».

«Δεν είναι απόλυτα ακριβές αυτό, όμως, Ρουίνα», επενέβη η δεσποινίς Ουίτακερ, τακτοποιώντας με μία αποδοκιμαστική χειρονομία τα γυαλιά της στην άκρη της μύτης της.

Η δεσποινίς Ουίτακερ, μία από τις δασκάλες της περιοχής, λάτρευε την ακριβολογία.

«Επειδή τα εντεκάχρονα έχουν φύγει εδώ και καιρό», πρόσθεσε.

Η κυρία Όλιβερ σηκώθηκε από τον καναπέ. «Δε σας έχω φανεί χρήσιμη», είπε απολογητικά. «Απλώς κάθομαι εδώ και λέω ανοησίες για κολοκύθες». Και ξεκουράζω τα πόδια μου, συλλογίστηκε νιώθοντας ενοχές, αλλά όχι σε τέτοιο βαθμό που θα την υποχρέωναν να τις εκφράσει μεγαλόφωνα. «Τι μπορώ να κάνω, λοιπόν;» ρώτησε και πρόσθεσε: «Τι υπέροχα μήλα!»

Κάποιος είχε φέρει στο δωμάτιο μια μεγάλη λεκάνη με μήλα. Η κυρία Όλιβερ τρελαινόταν για αυτό το φρούτο.

«Τι όμορφα και κατακόκκινα που είναι!» είπε.

«Δεν είναι από τα καλύτερα, να ξέρεις», είπε η Ρουίνα Ντρέικ. «Όμως δείχνουν όμορφα και κάνουν για να παίξουμε στο πάρτι. Είναι αρκετά μαλακά και τα παιδιά θα μπορούν να τα δαγκώσουν εύκολα.* Έχεις την καλοσύνη να τα μεταφέρεις στη βιβλιοθήκη,

---

* Το Ψάρεμα των Μήλων είναι ένα παιχνίδι που συνηθίζεται στο Χάλοουιν. Οι παίκτες προσπαθούν να πιάσουν με τα δόντια τους τα μήλα που επιπλέουν σε έναν κουβά ή σε μια λεκάνη γεμάτη νερό. Συχνά δένουν τα χέρια πίσω από την πλάτη τους για να μην «κλέβουν». (Σ.τ.Μ.)

«Αυτό που αναζητώ εγώ είναι η αλήθεια. Πάντα η αλήθεια».

Σ' ένα πάρτι για το Χάλοουιν ένα δεκατριάχρονο κορίτσι, η Τζόις, περηφανεύεται ότι υπήρξε μάρτυρας φόνου. Και ενώ κανείς δεν την πιστεύει, εκείνη το σκάει. Ύστερα από ώρες εντοπίζεται: είναι ακόμη στο σπίτι, πνιγμένη... μέσα σ' έναν κουβά με μήλα.

Το ίδιο βράδυ ο Ηρακλής Πουαρό καλείται να διαλευκάνει την υπόθεση, ωστόσο η αποστολή του δεν είναι απλή, αφού κανείς δεν μπορεί να φανταστεί τον λόγο για τον οποίο δολοφονήθηκε η μικρή παραμυθού.

Κι αν η Τζόις είχε δίκιο; Κι αν πράγματι είχε δει με τα ίδια της τα μάτια έναν φόνο; Κι αν ο δολοφόνος είναι... δολοφόνος εις διπλούν;

Στο βιβλίο βασίστηκε η κινηματογραφική ταινία
ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΣΤΗ ΒΕΝΕΤΙΑ.

Περιλαμβάνεται πρόλογος του σεναριογράφου
της ταινίας, Μάικλ Γκριν.

2 ΔΙΣΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ

© 2023 20th Century Studios

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
psychogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 29710